

ജൂമുഅം വുത്തിബ സംഗ്രഹം 25.01.2025

സംഘിയുന്ന ഫറ്റിൽ അചീറുത് മുഖ്യമിനിൻ വലിപ്പത്തുൽ മസിഹ് അൽവാമിസ് (അയുദ്ധമുള്ളവർ)
വുക്കെവിലെ ചെങ്കിൽ മുഖ്യമാക്കിൽ നിന്മവച്ചിട്ടു്.

തിരുനബി ചരിത്രം:

കുർസ് ബിൻ ജാബിർ, ദി വർദ്ദ യുദ്ധക്കാന്മാർ

اَشَهَدُ اَنَّ لَا إِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشَهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
اَمَا بَعْدَ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ○ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ○ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ○ اِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ○ اَهْدَنَا الصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ○ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرَ المُغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ○

തിരുനബി(സ)യുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ യുദ്ധനിക്കെ അഭേദ കുറിച്ചാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഈ മുതിൽ ആദ്യം വിവരിക്കുന്നത് സരിയാണ് കുർസ് ബിൻ ജാബിറിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്.

ഈ സരിയാണ് ഹിജ്ര 6 തോഡാൽ മാസത്തിൽ ഉറാനിയീനിലേക്കാണ് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. ചില രൂപ വീക്ഷണത്തിൽ ഈ സരിയ സഹാദ ബിൻ സൈദിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആയിരുന്നു. പക്ഷേ ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും പറയുന്നത്, ഈ സരിയാണ് കുർസ് ബിൻ ജാബിറിന്റെതായിരുന്നു എന്നാണ്. ഒരു നിവേദനത്തിൽ ജരീറ ബിൻ അബ്ദുല്ലായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആശേഷനും പറയുന്നു. പക്ഷേ ഈ വീക്ഷണത്തെ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഈ സരിക്കുള്ള കാരണമായി പറയുന്നത്, തിരുനബി(സ)ന്റെ സവിധത്തിൽ ഉകൾ, ഉരുനെ ഗോത്രങ്ങളിൽ പെട്ട 8 ആളുകൾ വന്നു. രോഗികളായിരുന്ന അവർ പറഞ്ഞു: ധാരാ റിസുല്ലിഹ്(സ)! ഞങ്ങൾക്ക് അഭയവും ക്രഷ്ണവും തന്നാലും. അവർ മസ്ജിദ് നബവിയുടെ മട്ടപ്പാവിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. അവർ ആരോഗ്യം വീണ്ടുടെത്തു കിലും അവരുടെ ശരീരത്തിന് മദ്ദനയുടെ കാലാവസ്ഥ യോജിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. നബി(സ)ന്റെ അനുവാദത്താലും കർപ്പനയാലും അവരെ വളർത്തു മുഗ്ഗങ്ങളുടെ മേച്ചിൽ സ്ഥലത്തെക്ക് പറഞ്ഞതയച്ചു. തിരുനബി(സ)ന്റെ അഭയവും കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിട്ടുകൂടി അവർ മേച്ചിൽ സ്ഥലത്തെക്ക് എത്തിയ ശേഷം (നല്ലപോലെ ആരോഗ്യം വീണ്ടുടെത്തെ കഴിവും) അവർ നിഷ്പയിക്കളായി മാറി.

(അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒടക്കങ്ങളെയും തളിച്ച പോയികളുണ്ടു്. അവർ ആരോഗ്യം വീണ്ടുടെത്തെ പ്ലോൾ തിരുനബി(സ)യെ വണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. തിരുനബി(സ)യുടെ സ്വത്തെന്ന അടിമ യസാറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില കുടുക്കാരും അവരെ പിന്തുടർന്നു. മുസ്ലീംങ്ങളുമായി അവർ യുദ്ധം ചെയ്തപ്ലോൾ ഇവരും തിരിച്ചടിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ യസാറിന്റെ കൈകാലുകൾ ചേറ്റിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിലും കണ്ണുകളിലും മുള്ളുകൾ തറയ്ക്കുകയും അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ ശഹിദാക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ മേച്ചിൽ സ്ഥലത്തെക്ക് തിരിച്ചു വന്ന (അവിടെ കൊള്ളയടിക്കുകയും അതിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനായി) അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മുസ്ലീംങ്ങളെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. രക്ഷപ്പെട്ട അതിലെവരാൾ തിരുനബി(സ)യുടെ അടുത്തത്തി പറഞ്ഞു: അവർ എൻ്റെ കുടുക്കാരെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ ഒടക്കങ്ങളെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ഉടനെ നബി(സ) 20 പേരടങ്ങുന്ന ഒരു സംഘത്തെ അയക്കുകയുണ്ടായി. അവർ തിരുനബി(സ)യുടെ പ്രാർമ്മനയുടെ ഫലമായി അതേ ദിവസം തന്നെ പിടിക്കപ്പെട്ടു. നേരു വെള്ളത്തപ്ലോൾ അവരെയും കൊണ്ട് തിരുനബി(സ)യുടെ അടുക്കലെത്തി. വിവിധ നിവേദനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, നബി(സ) അവർ മുസ്ലീംകളോട് ചെയ്തതു പോലെ തന്നെ യാണ് അവരോട് തിരിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചത്. ഉറയിനയുടെ സംഭവം മുതദേഹങ്ങളെ വികലപ്പെട്ടു തത്രുത് എന്ന കർപ്പന ഇരഞ്ഞുന്നതിന് മുമ്പുള്ള താണ്. അതുവരെ ഇത്തരം പ്രതികാരത്തിനുള്ള ഇസ്ലാമിക അധ്യാപനങ്ങൾ അവതരിച്ചിരുന്നില്ല. അല്ലാഹു അത് സംബന്ധിച്ചുള്ള അയയത്ത് അവതരിപ്പിച്ചതിനുശേഷം തിരുനബി(സ) (ഇത്തരം ഒരു ശിക്ഷയും നടപ്പാക്കിയിട്ടില്ല.) ഇതിനുശേഷം തിരുനബി(സ) സൈന്യങ്ങളെ അയക്കുമ്പോൾ മുതദേഹങ്ങളെ വികലപ്പെടുത്തരുതെന്നും സദവെ കൊടുക്കാനും പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഹാംഗർ മിർസാ ബഷീർ അഹർമദ് സാഹിബ്^(*) എഴുതുന്നു, മുസ്ലീംങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ദിവസങ്ങൾ വളരെ ഭയാനകമായിരുന്നു. കാരണം വുദ്ദേശികളുടെയും യഹുദികളുടെയും പ്രേരണയുടെ ഫലമായി മുഴുവൻ രാജ്യത്തും ശത്രുതയുടെ അശ്വിനാളങ്ങൾ ഉയരുകയായിരുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ പുതിയ പദ്ധതികൾക്കു കീഴിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തിരുന്നത്, മദ്ഗീനയ്ക്കുമേൽ കൃത്യമായ ആക്രമണം നടത്തുന്നതിന് ഫക്രം ഒളി ഞ്ഞിരുന്ന് വണ്ണനയിലുടെ നഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്നതായിരുന്നു.

ഈ ആക്രമികൾക്ക് ശ്രീക്ഷ നൽകിയതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഹാംഗർ മിർസാ ബഷീർ അഹർമദ് സാഹിബ്^(*) എഴുതുന്നു, ഇതിൽ ദ്രോഹത്തിന് ആരംഭ കുറിച്ചത് നിശ്ചയികളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നു തിരുന്നു. (ശത്രുക്കൾക്ക് നൽകപ്പെട്ട ശ്രീക്ഷ പ്രതികാരം എന്ന നിലയ്ക്കായിരുന്നു.) പിനെ ഈ പ്രതികാരം മുസവി ശരീഅത്ത് അനുസരിച്ചു ഇതും ആയിരുന്നു. പകേഷ എന്നിട്ടും ഇസ്ലാം അതിനെ നിലനിർത്തിയില്ല. മേലിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള റീതികളെ ഷിവാക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്.

വില്യും മുയിർ അടക്കമുള്ള പാശ്വാത്യ ഗവേഷകൾ ഈ സംഭവത്തിന്റെ പശ്വാത്തലത്തെ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ശൈലി അനുസരിച്ച് ആക്രോഷപങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും മുന്നിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് പിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ കോന്തല തികച്ചും പരിപാവനമാണെന്ന് കാരണം വാസ്തവത്തിൽ ഈ തീരുമാനം ഇസ്ലാമിന്റെതല്ല. മരിച്ച് മുസാ നബിയുടെത് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീഅതിനെ മിശ്രിക്കാനും കാലപരാണപ്പെടുത്തുകയല്ല ചെയ്തത്; മരിച്ച് നിലനിർത്തുകയാണ് ഉണ്ടായത്. ഇനി നമ്മുടെ ആക്രോഷപകരുടെ മുന്നിൽ ഇന്നസാ നബി^(അ)യുടെ, നിനെ വലത്തെ ചെകിട്ടതു അടിക്കുന്നവനു മറ്റൊരു തിരിച്ചുകാണിക്കു എന്ന വാക്കുകൾ ആണുള്ളതെങ്കിൽ, ഒരു പ്രശ്നമുള്ളത് ഈ അധ്യാപനങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു ബുദ്ധിമാന്റെ പകൽ പ്രായോഗികമാണോ? ഏതെങ്കിലും ക്രിസ്തീയ പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തീയ സംഘങ്ങളോ രാഖ്സ്യങ്ങളോ ഈ അധ്യാപനം അനുസരിച്ച് പെരുമാറിയോ? പ്രസംഗ പീഠങ്ങളിൽ കയറി പ്രഭാഷണം നടത്തുന്നതിന് ഒരുപകേഷ ഈ വളരെ നല്ല അധ്യാപനം ആയിരിക്കാം. പകേഷ കർമ്മപരമായ ലോകത്ത് ഈ അധ്യാപനങ്ങൾക്ക് ധാതൊരു മുല്യവും ഇല്ല.

എന്നാൽ ഇസ്ലാം അങ്ങയറ്റത്തെയും ഇങ്ങയറ്റത്തെയും വഴിക്കെല്ലാം ഷിവാക്കിക്കൊണ്ട് മധ്യനിലയിലുള്ള അധ്യാപനം നൽകുന്നു. അത് ലോകത്ത് ധമാർത്ഥ സമാധാനത്തിന്റെ അടിത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയെന്നുസരിച്ച് ഉചിതമായ ശ്രീക്ഷ നൽകുക. എന്നാൽ മാപ്പ് കൊടുക്കുകയും സഹിഷ്ണുതയോടെ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ മാറ്റം ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിൽ മാപ്പ് കൊടുക്കുകയും സഹിഷ്ണുതയോടെ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അഭികാമ്യം. അത്തരം വ്യക്തി അല്ലാഹുവിന്റെ പകൽ നല്ല പ്രതിഫലത്തിന് അർഹനായിരിക്കുന്നതുമാണ്. ശ്രീക്ഷ കൊടുക്കുന്ന അവസരതിലും ഇസ്ലാം ഒരു നിബന്ധന വച്ചിരിക്കുന്നു, അതായത് ഉചിതമായ പരിധിയുടെ അപ്പുറത്തേക്ക് പോകരുത്. മുതദേഹങ്ങളെ വികൃതമാക്കുന്ന മുഗ്രീയ ചെയ്തിക്കെല്ലാം ദ്രോഹിക്കുന്ന അത് നിർത്തലാക്കി. അതേസമയം മിശ്രിക്കായും പ്രകടനപരതയുള്ള അധ്യാപനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുകൂടി ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കളുമായുള്ള പെരുമാറ്റവും യുദ്ധത്തിൽ കാണിച്ചു കൂടുന്ന ചെയ്തികളും കാട്ടിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയുമെല്ലാം ലോകചരിത്രത്തിലെ ഒരു തുറന്ന ഏടാകുന്നു. അവർ എന്തൊക്കെയൊണ്ട് ചെയ്തു കൂടുന്നതെന്ന് ഇവിടെ ആവർത്തിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല.

ഇനി ഗസ്വ ദി വർദ്ദ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മറ്റാരു യുദ്ധനീക്കത്തെ കുറിച്ച് പരാമർശിക്കാം. ഈത് എപ്പോഴാണ് ഉണ്ടായതെന്ന കാര്യത്തിൽ നബിചരിതകാരനാർക്കും ഹദീസ് പട്ടകൾക്കും ഇടയിൽ തർക്കമുണ്ട്. ഹദീസ് പണ്ഡിതരാർ ഈത് ഹൃദൈവിയാ സന്ധിക്ക് ശേഷം വൈബർ യുദ്ധം നീക്കത്തിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായതെന്ന് പറയുന്നു. ഇമാം ബുവാരിയും ഇമാം മുസ്ലിമും പറയുന്ന തനുസരിച്ച് ഈത് വൈബർ യുദ്ധത്തിന് മുന്നു ദിവസം മുമ്പാണ് ഉണ്ടായത്.

ഹാംഗർ മിർസാ ബഷീർ അഹർമദ് സാഹിബ്^(*) ദി വർദ്ദ യുദ്ധനീക്കത്തെ ഹിജ്രി ഏഴാം വർഷം മുഹറിം മാസത്തിലാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ വിശദീകരണം ഇപ്രകാരമാണ്, തിരുനബി^(അ)ക്ക് 20 പെൺടുക്കങ്ങളും വേരെ കൂറിച്ച് ആണ്ടുക്കങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. (വൈബറി ലേക്കുള്ള വഴിയിൽ) അവ മേഞ്ഞ് നടന്നിരുന്നു.

രെ ഇടയൻ എല്ലാ ദിവസവും മഗ്തിബിന്റെ സമയത്ത് അവയുടെ പാൽ കുറന്ന് കൊണ്ടുവന്ന് തിരുനബി^(സ)യുടെ സവിധത്തിൽ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഉയയ്ക്ക് ബിൻ ഹസൻ ഹസാർ, ബനുഗത്പാനിലെ 40 കുതിര പടയാളികളോടൊപ്പം അവയ്ക്കുമേൽ ആക്രമണം നടത്തി; ഒടക്കങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി. അക്രമണത്തിനിടെ അവർ അബുദരിന്റെ മകൻ ദരിനെ കൊലപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം ഒടക്കങ്ങളുടെ ഇടയനായിരുന്നു. അബുദരിന്റെ ഭാര്യ ലൈലയെ ബനി ആക്രീകാണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. ഉയയ്ക്ക്, അഫ്സാബ് യുദ്ധവേളയിൽ ബനുഹസാറ ഗോത്രത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്നു. മകാവിജയ സമയത്തോ അതിനു മുമ്പോ ഇസ്ലാം സീക്രിച്ച് ഉയയ്ക്ക് ബിൻ ഹസൻ, ഹുസൈൻ, തായിഹ് യുദ്ധങ്ങളിലും പങ്കടക്കുത്തിട്ടുണ്ട്. തിരുനബി^(സ) അദ്ദേഹത്തെ ബനുതമീമിനെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിന്വേണ്ടി 50 സവാരികളോടൊപ്പം അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ അൻസാറുകളേം മുഹാജീരിങ്ങളേം ആയ ഒരു സഹാബിയും പങ്കടക്കുത്തിട്ടിരുന്നു. പിനെ ഒന്നാം വിലാഹത്ത് കാലത്ത് അയാൾ മുർത്തദ്വായി (കലാപകാരികളോടൊപ്പം ചേർന്നു.) തുലൈഹ പ്രവാചകത്വം വാദിച്ചപ്പോൾ ഇയാൾ അതോടൊപ്പം ചേർന്നു. പിനീട് അബുബകർ സിദ്ദീബിന്റെ അടുക്കൽ ബനിയായി വരികയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഓദാരുപുർവ്വം അയാൾക്ക് മാപ്പ് കൊടുത്തു. അയാൾ വീണ്ടും ഇസ്ലാം സീക്രിച്ച്.

ഇതിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ പറയുന്നു: ഉയയ്ക്കയുടെ ആക്രമണത്തിന് മുമ്പേ അബുദർ തിരുനബി^(സ)യോട് ഒടക്കങ്ങളുടെ മേച്ചിൽ പുറത്തേക്ക് പോകാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചിരുന്നു. തിരുനബി^(സ) പറഞ്ഞു: ശത്രുക്കൾ താങ്കളെ ആക്രമിക്കുമോ എന്ന് എനിക്ക് ആശങ്കയുണ്ട്. കാരണം നമൾ ഉയയ്ക്കയും അയാളുടെ കുടുക്കാരുമായും സമാധാനത്തിൽ അല്ല ഉള്ളത്. ഈ സ്ഥലവും അവരുടെ ഭാഗത്താണ് ഉള്ളത്. ഹാംഗത്ത് അബുദർ ശാംഗം പിടിച്ചപ്പോൾ തിരുനബി^(സ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ മകനെ വയിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെ ബനിയാക്കുകയും, അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഒരു വടിയും കുത്തി വരുന്ന അവസ്ഥയുണ്ടാക്കുമെന്നും താൻ ഭയപ്പെടുന്നു. ഹാംഗത്ത് അബുദർ പറയുന്നു: നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ആശങ്കയുണ്ടെന്ന് നബി^(സ) പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് അതുതമാണ് ഉണ്ടായത്. എനിട്ടും താൻ ശാംഗം പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പിനെ അല്ലാഹുവാണെ, തിരുനബി^(സ) പറഞ്ഞതു പോലെ തന്നെ സംഭവിച്ചു. താൻ വീടിലായിരുന്നു. തിരുനബി^(സ)യുടെ ഒടക്കങ്ങളെ തൊഴുത്തി ലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു അവയ്ക്ക് വെള്ളവും ഭക്ഷണവും നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ പാൽ കുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പിനെ നഞ്ചർ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ രാത്രി നേരത്ത് ഉയയ്ക്ക് 40 സവാരികളോടൊപ്പം നഞ്ചെല്ലെ ആക്രമിച്ചു. അവർ അവിടെനിന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ എൻ്റെ മകൻ പുറത്തേക്കിരാൻ. അവനെ അവർ വധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതോടനുബന്ധിച്ചു ഹാംഗത്ത് സൽമാ ബിൻ അക്കുങ്ക് ശത്രുക്കളെ പിന്തുടർന്ന പരാമർശവും വരുന്നുണ്ട്. ഹാംഗത്ത് സൽമാ ബിൻ അക്കുങ്ക് ഒടക്കങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയവരെ പിന്തുടർന്നു. അവരെ ആക്രമിക്കുകയും അങ്ങനെ അവരുടെ അധികം ഒടക്കങ്ങളെയും തിരിച്ചടക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുനബി^(സ)യുടെ അടുക്കൽ ഈ സംഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അറിയിപ്പ് ലഭിച്ചപ്പോൾ മദീനയിൽ ഒരു വിളംബരം നടത്തി. ആ സമയത്ത് തന്നെ പ്രധാന സഹാബാക്കൾ ഒരുമിച്ചു കുടാൻ തുടങ്ങി. തിരുനബി^(സ), സഞ്ച് ബിൻ സൈദിനെ അമീറായി നിശ്വയിച്ചുകൊണ്ട് ശത്രുവിനെ പിന്തുടർന്ന് പുറപ്പെടാൻ കർപ്പന നൽകി. പിനിൽ തിരുനബി^(സ)യും 500 അല്ലെങ്കിൽ 700 സഹാബാക്കളോടൊപ്പം പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി.

തിരുനബി^(സ) ഹാംഗത്ത് മിവദാദ് ബിൻ അസുദിന്റെ അവിൽ പതാക കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം കൂടി ഉണ്ട്. ഇബ്നു ഇസ്മാഇല് പറയുന്നു: നബി^(സ) പറഞ്ഞു: അബു ഇയ്യാൾ! നിങ്ങളുടെ കുതിരയെ നിങ്ങളെല്ലക്കാളും ഉത്തമമായ ഒരു വ്യക്തിക്ക് നൽകുകയില്ലോ? അങ്ങനെയായാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ശത്രുക്കളുടെ അടുത്തത്താൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഹാംഗത്ത് അബു ഇയ്യാൾ പറഞ്ഞു: യാ റസുലല്ലാഹ്^(സ)! താൻ നല്ല കുതിര സവാലിക്കാരൻ ആകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: തിരുനബി^(സ)യോട് ഇതേയും പറഞ്ഞ പിനെ കുതിരയെ കുതികാലുകൊണ്ട് തെളിച്ചു. പക്ഷേ 50 അടി മുന്നോട്ടു നിങ്ങളിയതേയുള്ളൂ അത് നിലത്തേക്ക് വീണു. താൻ അതുതപ്പെട്ടു. തിരുനബി^(സ) കുതിരയെ തന്നെക്കാലും നല്ല സവാരിക്കാരനാണ് എന്നാണ്. നബി തിരുമേനി^(സ) അബു ഇയ്യാൾഡിന്റെ ഈ കുതിരയെ ഹാംഗത്ത് മരഞ്ഞ ബിൻ മാഅസിനു കൊടുത്തു.

ഇന്ന് യുദ്ധത്തിൽ സ്വഹാബാകൾ വളരെ യീരത യോടെ പോരാടുകയും ചില സ്വഹാബാകൾ യീരതപ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ശഹാദത്ത് പദവി കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇന്ന് യുദ്ധത്തിന്റെ വേരെയും വിശദീകരണം അഞ്ചു ഉണ്ട്. ഇൻഡാ അല്ലാഹ് അത് പിനീട് വിവരിക്കുന്നതാണ്.

* * * * *

* * *

الْحَمْدُ لِلّٰهِ تَحْمِدُهُ وَ نَسْتَعِينُهُ وَ نَسْتَغْفِرُهُ وَ نُؤْمِنُ بِهِ وَ نَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَ نَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَ مِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلٌّ لَّهُ وَ مَنْ يُضْلِلُهُ فَلَا هَادِي لَهُ . وَ نَشَهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَ نَشَهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ . عِبَادُ اللّٰهِ رَحِمَّكُمُ اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعُدْلِ وَ الْإِحْسَانِ وَ إِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَ يَنْهَا عَنِ الْفُحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ الْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أَذْكُرُوا اللّٰهَ يَدْكُرُكُمْ وَ ادْعُوهُ يَسْتَحِبْ لَكُمْ وَ لَذِكْرُ اللّٰهِ أَكْرَمُ.

Friday Sermon Summary delivered by **Hadrat Khalifatul Masih Al-khamis** (atba)

at Masjid Mubarak, Islamabad, Tilford, UK – on 25.01.2025

Malayalam Translation: **Moulavi H. Shamsuddin Kavassery**

Typing & Layout: **Moulavi T. Jamshad Mukkam**, For Malayalam Desk, Qadian.

Published By Nazarat Nashr-O-Isha'at, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516